

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 148

Anden Sæssion.

55de Møde.

Mandagen den 6te Januar.

(Fortsat).

H. P. Hansen (fortsat): Med Hensyn til nogle Bemærkninger, som findes i Majoritetens Betænkning over dette Spørgsmaal, skal jeg endnu tillade mig et Par Grindringer. Naar det saaledes hedder om Kjøbenhavns Commune: „Hovedstaden, disse Regjeringens Sæde, den Commune, som fremfor nogen anden sandt velvillig Understøttelse hos Staten til communale Formaaals Fremme“, saa troer jeg, at Majoriteten der befinder sig i en fuldkommen Bilsfatselse. Det er mig idetmindste ikke bejendt, at Kjøbenhavns Commune fremfor nogen anden har nydt Regjeringens Understøttelse til communale Formaaals Fremme. Kun skal jeg tillade mig at oplyse, at Kjøbenhavn udreder i communale Afgifter et Beløb af omtrent 6 Tønder Guld. Jeg troer virkeligt, at ved en Sammenligning med de øvrige Byer skal man finde, at det træffer ligesaa meget i de øvrige Kjøbstæder som her. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at Kjøbenhavn foruden i de communale Forhold ogsaa ved sine egne Midler og sine egne Kræfter virker i Retninger, som — dette være sagt uden al Ubefædighed — ogsaa synes mig, maa antages at ville kunne komme det hele Land til gode. Jeg skal som Exempel nævne, at Kjøbenhavn saagodtform ved sine egne Midler har opført det Thorvaldsenske Museum, at Kjøbenhavn har for en stor og væsentlig Deel bidraget til Opførelsen af Landets Hovedkirke og de Kunstværker, som den indeholder. Jeg skulde mene, at det er Indretninger, som dog ogsaa i nogen Grad kunne antages, at komme det øvrige Land til Gode. Desuden troer jeg, at det hele Spørgsmaal

om de store Fordele, Kjøbenhavn skulde nyde ved at være Regjeringens Sæde, og ved at alle offentlige Foranstaltninger træffes der, er brugt saalænge, at det forekommer mig, at det nu næsten maatte være oplidt. Jeg seer ikke, hvorledes man deraf kan udlede, at Kjøbenhavn skulde med Hensyn til sin Egne være istand til at udrede større Paalæg, end paa Grund af alle andre Virksomheder, der fremkalde Nærings- og Omsætningsforhold. Jeg skal ganske vist erkende, at derved forøges Omsætningsforholdene, og ogsaa maaskee Egnen i visse Retninger; men Egnen til at forbruge seer jeg ikke kan blive større derved, og her er blot Tale om at beskaffe Forbruget. Har Kjøbenhavn større Egne til at udrede Skat i Almindelighed, vil det komme i Betragtning, naar der bliver Tale om Indkomsskatten; men det er Noget, jeg mener, man ikke skal bringe ind under nærværende Sag. Jeg mener ogsaa, at naar man saaledes bestandigt taler om de mange Maader og de mange Leiligheder, Kjøbenhavn skulde have til Erhverv ved disse tilfældige Omstændigheder, seer man reent bort fra, hvormegent der taler for, at Landets øvrige Byer i Almindelighed have vundet forøget Egne til at udrede Paalæg. Jeg skal blandt Andet kun henlede Opmærksomheden paa den stedse tiltagende Velstand og Oplysning og Trangten til en bedre Levemaade hos Bondestanden, Noget, der vistnok er meget glædeligt, men som forekommer mig maa i høi Grad influere paa Byernes Opkomst, hvad der ogsaa virkelig har vilst sig. Det viser sig ogsaa, at Velstanden og Forøgelsen i Folkemængden i Kjøbstæderne ere stegne i høiere Grad end i Kjøbenhavn, Noget, jeg ikke anfører af Misundelse eller af smaalige Hensyn — det er tværtimod Noget, der er meget glædeligt — men jeg mener, at denne Puffen paa, om En har større eller mindre